

plulă cuvântă că 'n 80 d'ale loră proverbe s'au nemerită 7 care sê 'și aducă cu ale Norvegiloră, Germaniloră și Danesiloră, 4 cu ale Turciloră și 6 cu ale diferițiloră Slavi, imi pare ceva atătă de nepotrivită, în câtă trecă înainte, făr'a mai lungi vorba.

Déră Düringsfeld mai spune că, din dicetorele năstre, pré puține se potrivescă, în înțelesă și 'n cuvinte, cu ale altoră popore latine. Sê cercetămă ș'acéstă părere, luândă chiară din cele de dănsulă citate.

- Româniă dică. . . . De la capă se 'mpute pescele.
 Venețianiă » . . . . De la testa spuzza 'l pesce.
 Româniă » . . . . Nevoia 'nvătă pe omă.
 Lombardesiă » . . . . El bisogn l'insègn a l'òm.
 Româniă » . . . . Cândă pisica nu'î a-casă,
 Șióriciă jócă pe masă(1).
 Francesiă » . . . . Quand le chat n'est pas au logis,
 Les rats dansent sur la table.
 Româniă » . . . . Sângele apă nu se face.
 Sardinesiă » . . . . Su sambene non est abba.

Aceste câte-va esemple ne arétă uă minunată asemănare nu numai de fondă, ci și de formă, între ale năstre ș'ale Italianiloră, poporulă celă mai fără 'ndouielă d'același neamă cu noi. Cătă despre modulă cum s'au păstrată la Români sentințele și proverbele greco-latine, speră că fiă-cine 'și va forma convingerea din cele ce au sê urmeze.

(1) Acestă proverbă e greșită în cartea lui Düringsfeld, căci nu se dice « Cândă nu e domnu a casă etc. » Aci e vorba de pisică, éră nu de domniă.